

i den almindelige Handel for en Pris, som ikke kan betragtes som uoverkommelig eller urimelig for Folk i Almindelighed, saa har jeg ikke Noget imod, at Forslaget bliver modificeret paa den Maade, som Udvalget har gjort, ved at det tillades at benytte saadanne Petroleumslamper, som af Ministeriet er kjendes for faresfri. — Hvad dernæst Vædringsforslag under Nr. 19 angaar, som gaar ud paa, at modsætte sig Forholdet af Mulkten, da forekommer det mig, at naar man vil naae Noget og navnlig komme ind paa baade at give og naturligvis ogsaa opretholde strengere Bestemmelser med Hensyn til Brandpolitiet, er det ikke rigtigt, at man ikke ogsaa tillige sørger for, at Straffebestemmelserne blive saadanne, at de indeholde nogen virkelig Betryggelse. Noget større Ubillighed tror jeg ikke let, der vil fremkomme derved. Vi maa nemlig huske paa, at disse Sager om Overtrædelse af Brandpolitiloven ere offentlige Politisager; de falde altsaa ind under den almindelige Regel i Lovgivningen herom, navnlig i Lov 4de Februar 1871, hvorfra følger, at Retsbetjenten eller Dommeren er berettiget til i visse Tilfælde at lade Sagen falde med en Advarsel. Han er altsaa ingenlunde ubetinget nødt til at idømme Mulkt, naar han finder, at der er undskyldende Omstændigheder til Stede. Han har da et Middel til at bøde paa tilsyneladende Ubilligheder, idet han første Gang kan lade den Baa-gjældende slippe med en Advarsel. Naar man erindrer, at det var Noget, som ikke eksisterede den Gang, da Loven af 2den Marts 1861 udkom — det er først indført ved Lov 4de Febr. 1871 — synes jeg, at Betænk- lighederne ved Forholdet af Mulkten Minimum forindskrives meget. — Hvad angaar Vædringsforslagene til § 15, da skal jeg bemærke, at jeg tiltræder Forslag under Nr. 21, der er stillet af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem, men at jeg derimod ikke kan tiltræde det, der er stillet under Nr. 24. Jeg er enig i, at Sognefogden ikke altid vil afgive det bedste Tilsyn; han vælges jo med andre Hensyn for Die, og det kan ogsaa godt hende, at den Mand, som er bedst stillet til at være Sognefoged, ikke er stillet til at være Tilsynsmand efter denne Lov, og jeg skal navnlig erkjende, at det til at være Tilsynsmand efter denne Lov i Reglen vil være hensigtsmæssigt at vælge Folk, som have noget Kjendskab til Bygninger o. desl., altsaa meget ofte Bygningshaandværkere, naar saadanne findes i Sognet. For saavidt skal jeg altsaa følge Udvalget; men jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at binde Amtmanden

absolut til at vælge den, der indstilles af Sogneraadet. Man har i tidligere Tid meget gjort Nar af den absolute Regjering, for saavidt det er sagt, at dens Chef her i Landet skal have sagt: Vi alene vide, hvad der tjener til Folkets Bedste; men mine Her- rer, jeg tror, at man heller ikke skal gaa over til at anvende dette Princip paa Sogneraa- det. Jeg tror, at det ærede Medlem var noget tilbøieligt til at ville hælde, at Sogne- raadet var den, som alene vidste, hvem der bedst og passende kunde bruges til Tilsyns- mand efter denne Lov. Det er dog, fore- kommer det mig, at sære Sogneraadets Au- toritet og Kjendskab til Befolkningen, saavel som dets Evne og Villie til at vælge uaf- hængig af alle Bihensyn alt for høit op; og naar det ærede Medlem udtalte Frygt for, at Amtmanden skulde lade sig lede af politiske Hensyn i Valget af disse Mænd, saa tilstaar jeg, at jeg er bange for, at det langt mere bliver Sogneraadet, som vil rette sig efter politiske Hensyn i den Henseende, hvorimod jeg tror, at Amtmanden, som i Almindelighed ikke kjender videre til de Baa- gjældende, ikke vilde være saa tilbøielig der- til. Forresten tror jeg, at Amtmanden netop paa Grund af dette, at han ikke kjender de personlige Forhold altsaa nøie — thi det kan ogsaa være uheldigt, naar man kjender de personlige Forhold altsaa godt — vil i alle Tilfælde, hvor han ikke har Grund til at tro, at der er særlige Betænklichkeiten der- imod, følge Sogneraadets Indstilling; men at Sogneraadet skal være almægtigt paa dette Omraade, tror jeg ikke er rigtigt. Derfor tiltraader jeg det høie Thing at følge Væ- dringsforslaget under Nr. 21, som forekom- mer mig paa en ret passende Maade at fremtænde en Samvirken mellem disse to Fak- torer til det bedste Resultat.

Jeg skal dernæst gjøre nogle Bemærk- ninger med Hensyn til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) med Hensyn til § 6, og dertil skal jeg først sige, at forsaavidt jeg ved den korte Undersøgelse, jeg har kunnet an- stille, medens vi have talt om dette her, har kunnet se, tror jeg dog, at kunne udtale, at det andet Stykke af § 6 ikke vil kunne anvendes saaledes, at der kan fordras en veebliffelig Ombygning af Skorstene. Jeg antager, at det maa gaa ind under Bestemmelsen i § 17 i Lov af 2den Marts 1861, hvor det jo ganske vist hedder, at disse Regler i §§ 8—16 skulle ikke blot komme til Anvendelse ved Opførelsen af nye Bygninger eller ved An- bringelsen af nye Indretninger af den i de enkelte Paragrafer ommeldte Art i ældre Bygninger, men tillige med Hensyn til